

ning, jeg har omtalt, saaledes at Loven kan blive en virkelig god Lov.

Ivar Berendsen: Da det ikke er min Agt i Dag at deltage i Forhandlingen om de Emner, i hvilke der er Eksplosionsstof, idet jeg, om end med et Suk, føler mig bundet ved Udvalgets Indstilling, skulde jeg ikke have taget Ordet, saafremt ikke den højtærede Minister var kommet ind paa den lille Bemærkning i Betænkningen om, at Medhjælpssummen, bl. a. ogsaa ved det kongelige Bibliotek, efter Udvalgets Anskuelse ikke i Fremtiden maa benyttes til at knytte ekstraordinær Arbejdskraft til Bibliotekerne paa en saadan Maade, at de paagældende derved erhverver en forstaaelig Forventning om ved Ledighed at faa fast Ansættelse. Vægten i denne Udtalelse ligger paa det sidste. Det kongelige Biblioteks Ledelse har selvfølgelig Ret til for Medhjælpssummen at anvende som ekstraordinær Assistance de Kræfter, den ønsker, og som den betragter som de bedst kvalificerede. Men det kongelige Bibliotek faar i Fremtiden, hvis Udvalgets Anskuelse bliver fulgt af Ministeriet, ikke Ret til herved at skabe Rekrutering af det kongelige Biblioteks Tjenestemænd. Det er Forskellen. Vi har i Udvalget tænkt os, at enten er det en anden Slags Mennesker end dem, der tænkes senere at komme ind i Bibliotekets Tjeneste, der skal lønnes af Medhjælpssummen, eller ogsaa bliver der sagt til de unge Studenter, som her er Tale om: Det, at I kommer til at gøre en ekstraordinær, forholdsvis vel lønnet Tjeneste her ved Biblioteket, giver jer ikke nogen Ret til senere at komme ind i dets Tjeneste, og følgelig kommer denne ekstraordinære Tjeneste jer heller ikke til gode ved Beregningen af Konstitutions- og Læretid. Dette er Udvalgets Anskuelse, og jeg vilde være den højtærede Minister meget taknemmelig for, at det kongelige Biblioteks Ledelse fik at vide, at det er Udvalgets Mening, og at der ikke er nogen Misforstaaelse paa dette Punkt.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Keiser-Nielsen): Jeg vil gerne spørge det ærede Medlem (Ivar Berendsen) i Anledning af den sidst fremsatte Udtalelse, om det da er Meningen, at ogsaa Universitetsbiblioteket fremdeles godt kan antage saadanne unge Studenter paa Medhjælpskontoen. Saaledes som Betænkningen lyder, faar man det Indtryk, at Medhjælpskontoen skal gaa saaledes

ned, at man ikke har andet Materiale til de senere Underbibliotekarere end de paa Prøve i 2 Aar ansatte, og jeg maa tilføje, at i saa Fald vil de 2 Aar neppe være tilstrækkelige, idet man paa det kongelige Bibliotek i Regelen har brugt 3 Aar til at undervise de vedkommende til at kunne indtage Stillinger ved Biblioteket.

Ivar Berendsen: Forkortelsen fra 3 til 2 Aar er ment som en Imødekommen overfor Institutionerne, idet man mente, at det ikke var rigtigt at lade dem, der virkelig skulde ansættes i Bibliotekerne, gaa saa længe og vente. Men det er Meningen med Bemærkningen angaaende Medhjælpssummen, at ogsaa unge Studenter, ifald man tager dem til Universitetsbibliotekets ekstraordinære Tjeneste paa Medhjælpssummen, ikke derved erhverver nogen Forventning om at blive Underbibliotekarere ad den Vej. Ellers faar vi jo nemlig to Slags Rekrutering, dels Ansættelse af Ministeren i Henhold til den almindelige Bestemmelse i § 3, dels Ansættelse af Universitetsbiblioteket gennem den ekstraordinære Arbejdskraft, der antages paa Medhjælpssummen, og det ønsker Udvalget ikke.

Ordføreren (Kofod): Med Hensyn til det sidste Spørgsmaal, der er blevet diskuteret mellem det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds (Ivar Berendsen) og den højtærede Kultusminister, vil jeg sige, at jeg ikke har ment mig berettiget til at udtale som sikkert, at Medhjælpssummen ved Universitetsbiblioteket helt kan slettes, men naar Medhjælpssummen, 4,600 Kr., hidtil er blevet brugt til at lønne 4 ekstraordinære Assistentter med, og vi nu giver disse ekstraordinære Assistentter fast Ansættelse, mener jeg at have Ret til at udtale, at saa vil denne Medhjælpssum kunne væsentlig nedbringes. Det var dette Udtryk, jeg benyttede. Hvorvidt man vedvarende ved Universitetsbiblioteket skulde være nødt til at bruge en Del Penge til at lønne ikke fast ansatte Medhjælpere, er mig ubekendt, men ligesom det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds vil jeg hævde, at man ikke paa ny maa indføre den Tilstand ved nogen af de her omhandlede Institutioner, at disse for Medhjælpssummen ansatte Funktionærer faar en grundet eller i hvert Fald forstaaelig Forventning om, at de ved Pladsledighed rykker ind i faste Stillinger, thi Medhjælpssum er eet, og fast Lønning et andet.